

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 91.

Solgte Session.

28de Møde.

Onsdagen den 7de Novbr. Kl. 12.

(Fortsat).

Rør (fortsat): Jeg skal ingenlunde modstride det ærede Medlem deri, at det jo kan have sine Ulemper, og at Rigeghlbighed og Uforsigtighed der kan afstedkomme megen Skade; men paa den anden Side har jeg seet saa stor Fordeel ved Afbrændingen af saadan Jord, at jeg har overordentlig stor Betænkelighed ved i en Lov som denne at sætte en saa skarp Grændse for, at de Beboere, som ere interesserede deri, kunne foretage Afbrænding. Naar det ærede Medlem siger, at Folk ere tilbøielige til at troe, at de Røgskyer, som komme fra saadan Afbrænding af Blyng eller Mosejord, skalde bortdrive Regnen, da har jeg ikke gjort denne Erfaring, men jeg har endogaa gjort Erfaring i den modsatte Retning; forsaavidt man skalde tillægge dette nogen Betydning, som jeg paa ingen Maade gjør, da har jeg ofte hørt udtale, at jo flere Røgskyer der er, desto mere Regn kommer der. Jeg bemærker kun dette, fordi den Erfaring, jeg har gjort, ikke stemmer med det ærede Medlems; forresten tillægger jeg det ingen Betydning. Hvad jeg derimod tillægger Betydning, er, at man ikke gaaer saa vidt, som der er tilfigtet ved det ærede Medlems Forslag under Nr. 45 og 47; thi jeg troer, at man derved vil gjøre et altfor stort Indgreb i den Frihed, som maa tilkomme Enhver til paa sin Eiendom at foretage de Forarbejder, som ere fornødne, for

at frugtbargjøre Jorden, og jeg skal derfor henstille til det ærede Medlem, om han dog ikke ved næriere Overveielse kunde komme til samme Erkjendelse, og derfor tage sit Forslag tilbage, for til tredje Behandling at redigere det paa en lempeligere Maade — hvortil jeg da ikke skal være uwillig til at være med — hvorved det gaves en saadan Form, at det indskrænkedes til at sikke de tilgrændsende Lodseiere for den Fare, der kan afstedkommes ved Afbrændingen; thi jeg nægter ikke, at en saadan Fare er tilstede. Jeg veed meget vel, at der ved Rigeghlbighed ved Afbrændingen kan foraarsages stor Skade, og jeg kan derfor godt sætte mig ind i det ærede Medlems Tankegang; men jeg troer dog ikke, at man af denne Grund bør optage saa strenge Bestemmelser i Loven, at man derved affkæver Enhver fra at benytte sin Eiendom paa den Maade, som er ham bedst tjenlig. Naar det er foreslaaet, at der fra den 1ste Juli til 15de September ikke maa foretages nogen Afbrænding, saa vil jeg henstille til det ærede Medlem, om han ikke er enig med mig i, at man derved tildeels umuliggjør det for Vedkommende at foretage nogen saadan; thi det er jo netop paa denne Aarstid, at man kan gjøre sig noget Haab om at kunne foretage den. Hvis derfor Forslaget bliver vedtaget, vil det efter min Formening komme til at see ud, som om man derved har tilfigtet for Fremtiden at umuliggjøre det for Vedkommende at foretage saadanne Afbrændinger, og da det, som sagt, forekommer mig at være en for skarp Bestemmelse at sætte ind i en Lov som den foreliggende, skal jeg henstille til det ærede Medlem, at tage sit Forslag tilbage, og hvis han ikke